

SENTÈNCIA 2000-41 DE 18 DE SETEMBRE DE 2000

COL·LEGI PROFESSIONAL DE PSICÒLEGS. Dret a obtenir informació sobre dades d'un conveni. CONVENI ENTRE LA CASS I EL SERVEI ANDORRÀ D'ASSISTÈNCIA SANITÀRIA. No confidencialitat de les dades del conveni.

Ponent : M.I. Sr. Lluís Saura Lluvià

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- La junta de govern del Col·legi de Psicòlegs d'Andorra es va adreçar, el 26 de febrer de 1999 a la Caixa Andorrana de Seguretat Social demanant tenir accés al conveni subscrit entre l'Hospital de Nostra Senyora de Meritxell i la parapública pel que fa a l'apartat referent a la Salut Mental, però la Caixa Andorrana de Seguretat Social no va donar cap resposta a la petició.

2.- Contra la desestimació, per silenci, d'aquesta sol·licitud, el Col·legi de Psicòlegs va presentar demanda davant la Secció Administrativa de la Batllia, al·legant vulneració del dret a la informació que reconeix l'article 42 del Codi de l'Administració. La Caixa Andorrana de Seguretat Social s'hi va oposar adduint falta de legitimació passiva i també que quan es va presentar la sol·licitud el conveni encara no havia estat signat.

3.- La Secció Administrativa de la Batllia va dictar la sentència 2000-23, de 22 de febrer, estimant la demanda i declarant el dret del Col·legi de Psicòlegs a obtenir còpia del conveni atorgat el mes de març de 1999 entre el Servei Andorrà d'Atenció Sanitària i la CASS, i va condemnar aquesta al pagament de les despeses del procés.

4.- Contra la sentència esmentada va interposar recurs d'apel·lació la representació processal de la CASS, que va tenir entrada en la secretaria d'aquesta Sala el 17 d'abril de 2000 del quan se'n va donar trasllat a la part agent, que el va impugnar el 10 de maig de 2000. El 7 de juny i el 26 de maig les parts presentaren, els seus escrits de conclusions, quedant tot seguit les actuacions vistes per a deliberar i decidir.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39,3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- El conveni al contingut del qual demana tenir accés el Col·legi de Psicòlegs d'Andorra fou subscrit el 15 de març de 1999 entre la CASS i el Servei Andorrà d'Assistència Sanitària (SAAS) no ha estat incorporat a aquestes actuacions processals, perquè si així s'hagués acordat hauria perdut objecte el litigi, en la mesura que la part agent hauria vist satisfeta la seva petició d'informació.

Per tant, el Tribunal ha d'estar, en relació al contingut del conveni, a allò que diu qui el coneix, és a dir, la CASS, i segons aquesta part, l'acord fixa l'abast de la utilització de les instal·lacions i serveis del Centre Hospitalari Andorrà per part dels assegurats de la CASS, així com el procediment de facturació dels dits serveis a la parapública per part del SAAS.

Tot i que si aquest és el contingut del conveni no sembla que afecti directament el col·lectiu de psicòlegs els interessos del qual representa el Col·legi professional que sol·licita tenir-hi accés, no hi ha cap motiu per denegar-li l'examen del document: d'una banda, perquè les dades de la CASS només gaudeixen de la prerrogativa de la confidencialitat que les fa incomunicables quan són de tipus personal i la seva divulgació afecta el secret de les persones concernides, de conformitat a allò que estableix el Reglament intern de confidencialitat de dades, de 25 de febrer de 1992 (BOPA núm. 14, d'1 d'abril de 1992); d'altra banda perquè la sol·licitud que formula el Col·legi de Psicòlegs té efectes neutres sobre les parts que van signar l'acord i sobre els destinataris del mateix i, finalment, perquè no hi ha raó per negar al col·lectiu esmentat un legítim interès en conèixer el contingut del document, sens perjudici, òbviament, de l'ús correcte o incorrecte que pugui fer de la informació obtinguda.

Per tot el que s'ha exposat, correspon la confirmació de la sentència en aquest punt i la desestimació del recurs.

Tercer.- La sentència de la Batllia condemna a la CASS al pagament de les despeses del procés, i en aquest punt s'imposa la revocació del pronunciament ja que analitzant els arguments de la demandada en aquest judici no es pot afirmar que responguin a una posició processal exclusivament dirigida a perjudicar els drets de la part agent i, en conseqüència, no es pot afirmar que s'hagi litigat amb temeritat.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix desestimar el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal de la Caixa Andorrana de Seguretat Social contra la sentència 2000-23, de 22 de febrer de 2000, dictada per la Secció Administrativa de la Batllia, que es confirma, i estimar el recurs d'apel·lació pel que fa al pronunciament sobre les costes del procés, que es revoca. No es fa pronunciament sobre el pagament de les despeses d'aquesta segona instància.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.